

(המשד מעמוד 43)

המנהיגות שלה.

העולם הערבי עומד מנגד ושותק, ואין איש מושיט עזרה. ברחוב הישראלי נשמעות דיעות, שאולי זה הזמן ליצור שלום עם הפלסטינים. עלידי הושתת יד עוזרת ליאסר ערפאת. הרחוב הפלסטיני, כך משתבר לי, אינו מעוניין. הוא חושש כי היד שתושט לעזרה תהיה היד שתחסל את ערפאת באורח סופי.

המצב בשטחים מתחיל לבעור מחדש. המצב בטריטוריה מבחינתו של ערפאת אנוש. המצב באזורנו מקנה הרגשה של מחד ממה שעלול להתרגש עלינו. איבראהים קראעין אינו מהסס לבטא את רחשיהלב בקול-ים. העולם מטורף. הוא אומר. אנו עומדים לפני מילחמת-עולם שלישית.

● ביצע אתה יודע שהפלסטינים אכן עומדים מאחורי ערפאת. האם ערכי תם סקר בגדה המערבית וברצועת עזה?

לא הזמנו סקר אצל מינה צמח, אבל אנחנו שואלים אנשים, יורדים לרחוב. תשאלו בעצמך. לכו לרחוב ותשאלו ילדים מה רעתם על מה שקורה. הם יגידו לך שהם תומכים באברעמאר ויסמנו וי" לאות ניצחון וכשתזכירי להם את שמו

אינני יודע. כנראה ערפאת ידע מה שהוא עושה. מה שאני יכול להגיד לך, שמה שרחק את לבארי לבגוד היתה סיבה אישית פרטית, ● באחד הראיונות בטלוויזיה שמעתי את לבארי אומר דברים קשים על מדיניותו של ערפאת. בין השאר אמר, כי ערפאת תמיד תולה את כשלונותיו באחרים. פעם בישראלים, פעם באמריקאים ובעת בסורים.

יש לנו פתגם בערבית, וכאשר אנחנו צוחקים מבדאים שהופך חכם לאחר-מעשה, אנחנו אומרים לו: "סאח אל נום", יעני, טוב שהתעוררת. כל השנים לבארי היה דובר של ערפאת. כל השנים הוא היה כמו הצל שלו, עכשיו הוא נזכר? איפה הוא היה כל השנים, למה — אם הוא חושב שהמדיניות של ערפאת מוטעית — נזכר רק עכשיו לבקר אותו?

● מדוע, לדעתך, מרד אבר-מוסא בערפאת?

כולנו יודעים, גם הישראלים וגם הפלסטינים, שבמישפת הפת"ח היה מה שמכנה את עצמו שבמאל. השמאל כפת"ח תמיד ריבר בסיסמות ובמילים גדולות חסרות-תוכן. כל מה שהעם הפלסטיני הרוויח מהשמאל היה רק סיסמות, אף פעם לא מעשים. אבר-מוסא היה לוחם טוב לפני

בריוק. ואחרי שאש"ף יצא מלבנון, הסורים שיחקו על כל הקלפים ולא עשו חשבון. אבר מוסא, שלא מונה לתפקיד מפקד-הכוחות במקומו של צאלי, היה מאוד מאוכזב. לסורים לא היה קשה לשכנע אותו למרוד בערפאת. ● איך קרה שהוא הצליח לשוב אחרי גם לוחמים אחרים?

כמה סחב אחרי? אפילו העיתונאים הזרים אמרו שבהזדמנה אפרו לדבר על 500 חיילים. אחר-כך, כמובן, לא היתה ברירה. הרוב המוחלט חי תחת רחמי הסורים ואלה הבחירו היטב שמי שלא תומך באבר-מוסא אחת דינו למות. ויש לזכור שחיים שם אנשים בעלי מישפחות, שהפכו לאנוסים של הסורים, מה הם יכלו לעשות? או למות, או להצטרף לאבר-מוסא.

● ומה עם הפלסטינים שאינם חיים תחת שלטון סוריה, מה עם אלה החיים בשאר הארצות הערביות, מה עם אלה החיים באירופה, מדוע הם לא התגייסו כדי לעזור לערפאת?

כל פלסטיני מוכן לעזור ליאסר ערפאת, אבל איך יגיע אליו? הסורים מונעים ממנו עזרה בשטח הישראליים מונעים עזרה מהים.

● ברחוב הישראלי נשמעים לאח-רונה קולות האומרים כי על ישראל להושיט יד לערפאת. אפילו בימיו היו שטענו כי זו ההזדמנות של ישראל להושיט יד לשלום לעם הפלסטיני. אם אמנם תציע ישראל את עזרתה לערפאת הנצור, איך לדעתך תתקבל עזרה זו?

את מציגה מצב היפותטי. ישראל לא תציע

"כל פלסטיני בעולם מוכן לעזור לערפאת. אבל איך יגיע אליו? הסורים מונעים גישה ביבשה, הישראליים סוגרים את דרך-הים"

עזרה לערפאת. אבל נניח שיתווה מצב כזה, האמת היא שהייתי רוצה שערפאת יעשה את מה שהוא חושב לנכון כשהוא חזק, ולא כשהוא — אני לא רוצה להגיד חלש — אבל כהחלט לא במצב טוב.

● ביצע לדעתך ייצא ערפאת מהמרד נגדו?

מבחינה פוליטית ערפאת כיום חזק מאי-פעם וייצא חזק עוד יותר. לפי היכרותי את השטחים הכבושים, וסוף סוף לא מדובר בשטחים שעליהם נלחמים בבקאע, אלא על השטחים הכבושים, הרוב תומך בערפאת והוא מדבר בשםם של כל הפלסטינים בעולם. מה יותר מזה הוא צריך? האם זה לא חוזק?

● הוא צריך חוזק פיסוי.

בשביל מה חוזק פיסוי? מעולם לא חשבנו שלוחמי אש"ף ישחררו את פלסטין.

● אני לא מדברת על מילחמה כוללת, אני מדברת על הימים האלה שהם בבחינת חיים ומות לערפאת.

אינני חושב שערפאת ימות. ומוכן מאליו שהדרך לפיתרון היא לא בכוח. אין ספק שהפלסטינים לא יוכלו לפתור את הבעייה כממצעות מילחמה.

● אלא בדרך מדינית?

ברוך אחרת.

● אתה לא אומר במפורש ררך מדינית, מדוע?

יודע שהפלסטינים לכו לא יוכלו להביס את ישראל ולפתור את הבעייה ולהקים מדינה.

● נחזור לרגע לשאלה ההיסטורית, האם רצוי לדעתך שישראל תושיט עזרה לערפאת?

אני מעדיף שישראל לא תיתן עזרה לערפאת. אך אני משאיר את מה שיקרה למצב שיהיה קיים. ביתניים אני לא מאמין שישראל תושיט עזרה מכל מקום.

● ונניח שוב, באופן היפותטי, שיהיה מצב שבו ישראל תחליט כי מוטב לה לעזור לערפאת במילחמתו נגד הסורים?

הדרך היחידה של ישראל לעזור לערפאת היא כזה שלא תסגור את הדרך הימית, ואו תאפשר לערפאת לצאת בשלום ולהביא את חייליו. ואני בטוח שערפאת יביא את צעדה זה

קראעין מעיין בגליון שבועונו הוצאה מיוחדת למען ערפאת

שהפך מורד. היה לו שם טוב. הוא היה מפקד-המבצעים.

● מדוע הפך את עורו נגד ערפאת?

דעתי הפרטית היא שיש כאן עניין אישי מובהק. אם נחזור שנה וכמה חודשים אחורה, נוכל לראות שהעניין התחיל, כאשר הסורים הרגו את סאעד צאלי, המפקד הכללי של הכוחות בשטח. הסורים הכינו את הקרקע למרד לפני שנה. הם הרגו את צאלי וקיוו שערפאת ימנה את אבר-מוסא וכן יהיה קל יותר לאבר-מוסא להשתלט ולהפוך לראש אש"ף. אבל ערפאת לא

של אסר יעשו תנועה ברגליהם, כאילו הם רומסים ומכבים סגירה. וזה סקר דעת-הקהל. ברחוב — זה הסקר. כל אדם ברחוב הערבי יגיד לך היום בלי כל היסוס — אנחנו עומדים מאחורי יאסר ערפאת!

אני עצמי תושב כפר השילוח, הוא סילוואן, כפר של אבר-מוסא, ואני יודע שכל קרובי מישפחתו של אבר-מוסא מתנגדים למרד ולו. ותומכים בערפאת. אפילו אלו תומכת באבר-עמאר. היא נמצאת כעת בראת-עמון, בתה כרעה ללדת והיא נמצאת איתה, אך לפני שנסעה אמרה, כי חבל שאבר-מוסא תהיה לאחריים להיכנס בינו ובין אבר-עמאר.

ומה שקורה בשטחים הכבושים ובשאר המקומות מוכיח, בצורה שהיא מעל לכל ספק, כי הרוב המוחלט של הפלסטינים תומך לא רק בערפאת, זו תהיה נאיביות להגיד שתומכים באיש, תומכים בקו האידיאולוגי שהוא מייצג.

● בעת ביקורנו במערב בירודת סגשנו את מחמוד לבארי, שהיה אז דובר אש"ף ועבד צמוד מאוד לערפאת. האיש ייצג בעינינו את ערפאת וריבר בשמו ובעדו. מה קרה למחמוד לבארי, מדוע ערק למחנה אבר-מוסא?

מסיבות אישיות אנוכיות לחלוטין. ערפאת מינה את אחמד עבד אל-רחמן כדובר אש"ף במקומו של מחמוד לבארי. זה האחרון כעס ונתן לרגשותיו האישיים להתגבר על האידיאולוגיה והאינטרס הלאומי, ולכן, אם את שואלת אותי, הוא בנד ועבר לאבר-מוסא.

● מדוע סיטר ערפאת את לבארי?

יש כל מיני סיבות, לכל מפקד יש וכות למנות, לפטר או להחליף, בעל פי אינטרס האירגון.

● באותו מסגש בבירות נדמה היה כאילו לבארי עזשה עבודתו נאמנה. מה קרה בינו ובין ערפאת?

של ישראל כחשבון ויזכור אותו. ואני רוצה להגיד לישראלים, שאין אף מנהיג ערבי שהושיט את היד לשלום כמו יאסר ערפאת.

● במצב היחסים בין ישראל ואש"ף איאפשר לעשות טובות בלי תמורה?

כשאני מדבר על שלום אני מדבר על שלום בין חזקים, לא בין חזק וחלש. אני לא רוצה שערפאת ייאלץ לתת בתמורה לעזרת ישראל משהו מתוך חולשה או מתוך שיכנוע. ובכלל, במקרה הזה אני חושב שהתערבות ישראלית איננה רצויה. לפעמים אני מתכוון לעזור ואני יכול להרוג אותך, כמו, למשל, כאשר נתנים לחולה ארבע גלולות במקום גלולה אחת.

"השמאל בפח"ח תמיד ריבר בסיסמות גדולות, חסרות-תוכן. הוא מעולם לא הוכיח עצמו במעשים"

התערבות ישראלית לטובת ערפאת רק תחסל אותו.

● כלומר, הכוח האמיתי של ערפאת מבחינה פוליטית הוא בהתנגדות לישראל?

הכוח של ערפאת חזק יותר מאי-פעם. תראי מה קורה בשטחים, כולם מאחוריו.

● יש דבר אחד שקשה להבין, איך מסוגלים הסורים להרוג ולטבוח באחיהם הפלסטינים?

לא הייתי אומר שהסורים הורגים. בסוריה יש שילטון ברוטאלי והוא שהורג את הפלסטינים. זהו שילטון שהרג 25 אלף תושבים סוריים בחמה, זה לא בעייה בשביל שילטון כזה להרוג. לא מדובר בעם הסורי. אני בטוח שהעם בסוריה לא אורב את מה שקורה. מדובר בשילטון ברוטאלי-אוטוקרטי.

● כך קרה גם בפסטיבל השחור, לא הירדנים טבחו בפלסטינים, כי אם השלטון הירדני?

דברים כאלו לא יוצאים מהכלל במדינות ערב, שיש בהן שילטון טוטליטארי.

הסורים אוהרי אש"ף מרגישים כריגע רע מאוד, ואני יכול לומר יותר מזה: יש הרבה ישראלים, שגם הם אינם שמחים, לפחות ממה שקורה לערפאת. סורים רבים עוזבו את סוריה במחאה על השילטון.

● מדוע אין בארצות-ערב התקוממות נגד שילטון לא-אזרחי?

אני לא יודע באמת. כשנות החמישים, למשל,

"אני מסילואן, ואבר-מוסא מסילוואן. כל קרובי מישפחתו בכפר תומכים בערפאת"

העולם הערבי ככללותו החל בהתקוממות לאומית, ואתן לך דוגמה: כאשר האמריקאים באו ללבנון, הפועלים הערביים החליטו לא לפרוק אף ספינה אמריקאית, ואף ספינה — מאלג'יר עד עקבה — לא פורקה.

● זו היתה התקוממות נגד זרים, לא התקוממות מקומית.

אבל זה מוכיח שהעולם הערבי מסוגל להתקוממות. כאשר רובו על ברית באגד, היו הפגנות בעולם הערבי נגד הכרית הזאת.

אבל בשנים האחרונות אני לא יודע מה לומר. העולם הערבי שקט כמו בית-קברות והולך אחורה. אולי הוא נתון עדיין תחת ההלם שקיבל במילחמת לבנון, אולי תחת ההלם שהנחית עליו סאדאת כאשר הפריד את העולם הערבי. הוא עשה שלום בין מצריים וישראל ויכול היה לעשות שלום בין כל העולם הערבי ובין ישראל.

● איך זה שאף אומה ערבית לא מתערבת לטובת ערפאת?

כאשר יצאה מצריים מהעולם הערבי, התחילו ראשי מדינות להילחם ביניהם מי יתפוס את

"יודע לנו שהפלסטינים לבדם לא יוכלו להביס את ישראל ולפתור את הבעיה. מעולם לא חשבנו שלוחמי אש"ף ישחררו את פלסטין"

טיפש. אני חושב שהוא ידע מה הן נטיותיו של אבר-מוסא ולא מינה אותו לתפקיד.

● כלומר, בנוסף למילחמתו להשיג ארבעים במערב-ביירות, היה ערפאת עסוק כל אותו זמן גם במילחמות פוליטיות?